

[Kaj Poulsen]

masser af ord og ingenting gøre. Det er præcis det, der er problemet med Fælles Kurs: masser af ord og ingen handling.

Hr. Jørgen Tved har i dag bevist, at han – ja, lad mig sige det pænt – er et uhjælpeligt vrøvlhoved. Når hr. Jørgen Tved siger, at Socialdemokratiet intet har gjort ved boligsituationen, så havde vi, så vidt jeg husker, på finansloven 8.000 boliger. Fingeraftrykkene fra Socialdemokratiet fik 10.000 boliger. Det kan være, det ikke er nok, men vi har gjort noget ved det. Vi har ikke bare holdt tomme taler i Folketinget eller i forsamlingshusene. Så vidt jeg husker, blev der sat ¼ mia. kr. mere af til byfornyelse, men det betyder selvfølgelig heller ikke noget! Aktivt arbejde giver resultater, snak og vrøvl giver ingenting, det giver kun dårlig omtale og dårlige løsninger af problemerne.

(Kort bemærkning).

Ejner Larsen (SF):

Hr. Glønborg var inde på spørgsmålet om, at man, hvis man havde mulighed for det, ville vælge forskellige arbejdstider; sådan forstod jeg det i hvert fald. Jeg bliver nødt til at sige, at der er mange tosse gode herinde, ikke tosse hoveder. Tosse gode kaldes de, der har nogle fantastiske forestillinger om, hvordan virkeligheden er ude på arbejdsmarkedet, men som overhovedet ikke kender noget til det. Hvis det er sådan, at man gav folk muligheder, men ikke rettigheder, ved vi godt, at det er arbejdsgiverne – endnu – der leder og fordeler arbejdet og skalter og valter. Det hjælper ikke, at nogle siger: Jeg vil kun arbejde i 20 timer. Så siger arbejdsgiveren: Kan du finde den dør dér hurtigst muligt og komme ud igen, for det er slet ikke dig, jeg skal bruge. Man glemmer at tage misteltenen i ed, når man har de gode intentioner om, hvordan livet skal være derude. Det samme gælder, har jeg hørt, efter at jeg er kommet herind. Folks opfattelse af, hvordan demokratiet virker ude på arbejdspladsen, er fuldstændig forvrøvlet. Virkeligheden er helt anderledes.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg skal først sige til hr. Glønborg, at hvis det er et spørgsmål om, at familierne vil gå ned i indtægt, fordi de vil blive hjemme hos deres børn, er der i dette land fuld frihed til, at man

kan tage sin afsked fra sit job og blive hjemme. Det, der er problemet, er, at hr. Glønborg godt vil bibeholde, at de pågældende har tilknytning til arbejdsmarkedet, altså modtager deres arbejdsløshedsunderstøttelse. Hr. Glønborg ønsker i virkeligheden et angreb på institutionsprincippet. Han taler om, at der skal være et frit valg. Jeg spørger: Hvor er der et frit valg? Hvor er de få kommuner – der er måske to eller tre i landet – som giver et frit valg, når det drejer sig om institutioner, hvor forældrene ikke nødvendigvis skal igennem en venteliste først?

Så til hr. Kaj Poulsen. Nu er det denne gang for meget: Alt godt fra havet! Da vi sidste gang diskuterede specielt værftssituationen, fandt Socialdemokratiet sammen med hele den borgerlige fløj og sagde, at det kan vi ikke gribe ind over for, her har vi gjort nok, til trods for at i hr. Kaj Poulsens egen by har man decimeret antallet af ansatte på Ålborg Skibsværft i en grad, der vistnok nærmer sig det katastrofale. Det er altså lige meget, om vi sætter hele spekteret til debat eller vi pinder det ud i enkelte punkter, for det, der er afgørende, er, at LO har svinget pisen. Hr. Kaj Poulsen og Socialdemokratiet tør ikke andet end frede regeringen, at som LO har sagt at de skal gøre.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

SF's ordfører sluttede sit sidste indlæg med resigneret at konstatere, at virkeligheden jo er en helt anden. Og det har han da ret i. Men hvad er vi folketingsmedlemmer for? Vi er folketingsmedlemmer af én eneste grund, nemlig den, at vi skal forandre virkeligheden, sådan at virkeligheden kan blive bedre, kan blive lykkeligere.

Så kommer vi til den gemytternes uoverensstemmelse, som SF'eren beskrev med, at arbejdsgiver og arbejder ikke kunne enes, og så siger arbejdsgiveren: Farvel, hr. Petersen, nu er det bare lige ud ad døren. Men så kan hr. Petersen jo være så himlende ligeglad, hvis vi vel at mærke i Folketinget gør det, at vi skaber overbeskæftigelse, at vi gør det attraktivt at beskæftige mennesker, sådan at arbejdsgivernes situation er den, at de vil have ansat langt, langt, langt flere, end der overhovedet er på arbejdsmarkedet, sådan at det er meget, meget let for hvem som helst at få et godt og udmærket arbejde.